

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У

Образак 1
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____
Датум: 02.06.2017. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

**I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ
НАСТАВНИКА**

1. Име, средње име и презиме кандидата: ЛИДИЈА (РАДОМИР) РАДУЛОВИЋ
2. Предложено звање: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ДИДАКТИКА СА МЕТОДИКОМ
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: ДОЦЕНТ
у које је први пут изабран: 25.02.2008.
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ДИДАКТИКА СА МЕТОДИКОМ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 27.11.2017.
2. Датум и место објављивања конкурса: 21.12.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 22.12.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме

Звање

Ужа научна односно
уметничка област

Организација у којој
је запослен

1) др Мара Ђукић Редовни професор Дидактика У пензији

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Снежана Маринковић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Дидактика</u>	<u>Универзитет у Крагујевцу – Учитељски факултет у Ужицу</u>
3) <u>др Миомир Деспотовић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Андрагогија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
4) <u>др Живорад Цветковић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Дидактика са методиком</u>	<u>У пензији</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 03.02.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 01.06.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Лидије Радловић у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;

5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 945/1- II /9
1.6.2017. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III ванредној седници, одржаној дана 1.6.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Лидија Радуловић изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ДИДАКТИКА СА МЕТОДИКОМ**, на Одељењу за педагогију и андрагогију, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Лидији Радуловић
1x Одељењу за педагогију и андрагогију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА
БЕОГРАД**

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 22. 12. 2016. године изабрани смо у Комисију за припрему реферата о кандидатима пријављеним на конкурс за избор **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област Дидактика са методиком, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. На конкурс објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“ од 21. 12. 2016. године, пријавио се један кандидат – др Лидија Радуловић, доцент у Центру за образовање наставника Филозофског факултета у Београду. Након проучавања поднете документације и радова кандидата у могућности смо да Изборном већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Лидија Радуловић (рођ. Стокић) рођена је у Београду 1963. године. Основну и средњу школу, као и студије педагогије завршила је у Београду. Дипломирала је 1987. године и за дипломски рад је награђена Октобарском наградом града Београда за студенте. Магистрирала је 1994. год. на Одељењу за педагогију Филозофског факултета у Београду, са радом на тему „Сеоска основна школа као посредник културе.“ На истом факултету одбранила је докторску дисертацију на тему „Образовање наставника за рефлексивну праксу, “ 2007. године.

Након дипломирања била је запослена као васпитач у дечјем вртићу (1988-1990), а на Филозофском факултету у Београду, у Центру за образовање наставника (ЦОН, тада Центар за педагошко-психолошко и методичко образовање) ради од 1990. године (као асистент-приправник 1990-1994, асистент 1994-2008 и доцент од 2008. до данас). Осим ангажмана у ЦОН-у, радила је на више предмета које организује Одељење за педагогију и андрагогију. Самостално и тимски је развила програме неколико наставних предмета на свим нивоима студија. Ангажована је у настави следећих предмета:

- У ЦОН-у: Основе педагогије са дидактиком (основне студије историје, историје уметности, социологије, филозофије, класичне филологије, психологије), Методе и технике наставног рада и Методика праћења и оцењивања (мастер студије социологије, филозофије, историје, историје уметности и класичне филологије); Основе педагошког образовања наставника, Наставник као истраживач, Интерактивна настава, Планирање и евалуација у настави, Филм у настави и Школска пракса 1 (мастер студије за образовање наставника предметне наставе);
- на Одељењу за педагогију и андрагогију: Интерактивне методе у настави (основне студије педагогије), Приступы образовању наставника (докторске студије педагогије, изборни и на другим студијским групама Филозофског факултета).

Стални је сарадник на научним пројектима Института за педагогију и андрагогију Филозофског факултета у Београду од 1987. године. Тренутно је сарадник на пројекту „Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања у Србији“ (бр. 179060), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја. Поред рада на научним пројектима Института за педагогију и андрагогију, била је ангажована као сарадник или руководилац у оквиру више истраживачких и реформских пројеката националног и међународног карактера, од чега ћемо издвојити:

- Била је руководилац међународног ТЕМПУС пројекта Master Programme for Subject Teachers in Serbia TEMPUS MASTS 511170 (2013-14), а члан конзорцијума и руководилац активности на нивоу Универзитета у Београду на том пројекту (2010-13). Овај пројекат Универзитета у Београду окупио је још 17 партнера међу којима су сви државни универзитети из Србије, 4 универзитета из ЕУ, Министарство и државне агенције надлежне за питања просвете, национални савети као и удружења наставника.
- У оквиру ТЕМПУС пројекта Једнак приступ за све: Оснаживање социјалне димензије у циљу јачања европског простора високог образовања (EQUI-ED) координисала је рад на једном потпројекту (програмском пакету „Пилотирање подршке ученицима средњих школа из маргинализованих група за упис на факултет“), 2012-2014.
- Била је ангажована као домаћи експерт за проблеме самоевалуације у међународном пројекту Improvement of the Preschool Education in Serbia IMPRES, који је подржала и финансирала ЕУ, а реализовао The Société Française de Réalisation, d'Études et de Conseil (SOFRECO) и Министарство просвете и технолошког развоја РС, 2011-2013.

Један је од аутора и наставника на програму целоживотног образовања намењеног образовању наставника предметне наставе у основним и средњим школама, као и више програма намењених образовању високошколских наставника (Развој компетенција универзитетских наставника, модул Високошколска дидактика у оквиру програма обуке за високошколске наставника на Универзитету у Београду TRAIN). Има искуство у креирању, реализацији и евалуацији програма стручног усавршавања васпитача, учитеља и наставника предметне наставе. Била је члан више радних група и комисија Министарства надлежног за образовање и Завода за унапређивање образовања и васпитања. У периоду након избора у звање доцента била је члан Комисије за разраду програма менторства, Комисије за развијање концепта примене Водича за менторе и приправнике у РС, за припрему и реализацију тренинга тренера за менторе, више група за одобравање програма стручног усавршавања и за одобравање стручних скупова (за области Општа питања наставе и Изборни и факултативни предмети – Грађанско васпитање), за давање мишљења о наставном плану и програму. Такође је ангажована као

испитивач за предмет Педагогија при полагању испита за лиценцу наставника предметне наставе.

Члан је или сарадник више међународних и националних невладиних професионалних организација и удружења из области васпитања и образовања (Balkan Society for Pedagogy and Education BASOPED - Thessaloniki, Grčka; European Society for Reseach on the Education of Adults ESREA- Linkoping, Švedska; Association for Teacher Education in Europe ATEE, Педагошко друштво Србије - Београд, Центар за интерактивну педагогију - Београд).

Била је члан Савета Филозофског факултета, члан различитих комисија Филозофског факултета у више сазива, члан бројних радних група Центра за образовање наставника и Одељења за педагогију и андрагогију за израду елабората за акредитацију студијских програма. Као стални члан Већа Центра за образовање наставника и члан Већа Одељења за педагогију и андрагогију, активно учествује у активностима с циљем да се обезбеди одговарајуће професионално образовање будућих наставника предметне наставе.

Објавила је више од 60 научних и стручних радова, од чега: 4 научне монографије, 11 прилога у међународним и националним тематским зборницима, 16 чланака у часописима међународног и националног значаја, 7 приручника и више стручних радова намењених студентима будућим наставницима, наставницима и тренерима који раде са ученицима и студентима . Учествовала је на великом броју међународних и националних научних конференција, а радови са тих скупова су објављивани у зборницима радова и зборницима апстраката.

Након избора у последње звање објавила је 2 монографије, 2 прилога у међународним (M14) и 5 у тематским зборницима националног значаја (M45), 4 чланка у научним часописима (од чега су 3 чланка категорије M24 и 1 категорије M51), 10 радова излаганих на конференцијама и објављених у целини и 9 објављених у изводу, као и 4 коауторска приручника који су намењени студентима будућим наставницима, васпитачима у предшколским установама и менторима и приправницима у установама за образовање и васпитање.

Монографија „Образовање наставника за рефлексивну праксу“ (225 страна, објављена 2011., издавач: Филозофски факултет Универзитета у Београду) представља адаптиран и допуњен теоријски део текста докторске дисертације Лидије Радуловић. У овој монографији се, полазећи од уочавања различитих приступа професији наставник, разматра рефлексивна пракса као основа једног од приступа овој професији. При томе се издвајају поједина схватања рефлексивне праксе, с тим да се као посебан конституише приступ наставнику као рефлексивном практичару. У наставку се анализирају различити путеви образовања наставника и развија концепција образовања наставника за рефлексивну праксу. У разматрњу се полази од теоријског истраживања питања сврхе,

садржаја и начина организовања образовања наставника (кроз анализу засновану на радовима Џ. Дјуија, Ј.А. Муна, Д. Шона и бројних других аутора који су се бавили питањима образовања за рефлексивну праксу), те се овако добијена сазнања обогаћују увидима до којих се дошло кроз дугогодишње праћење сопствене наставничке праксе. Ова монографија, како је при њеном објављивању запазио један од рецензента (Проф. др М. Пешић), представљала је пионирски подухват у нашој средини: 1. тиме што се систематски бавила теоријским истраживањем концептуално различитих приступа образовању наставника и 2. тиме што су у њој систематски разматрана и критички анализирана различита схватања рефлексивне праксе наставника. О значају теме ове монографије и систематског приступа проблемима којима се бави сведочи и широко прихватање концепта рефлексивна пракса наставника које је уследило у годинама након објављивања ове монографије у нашој научној и стручној педагошкој јавности.

Монографија „Слике о наставнику – између модерне и постмодерне“ (182 стране, објављена 2016., издавач: Институт за педагогију и андрагогију и ЦОН, Филозофски факултет Универзитета у Београду) структурирана је кроз увод, две велике целине и закључке. У поглављу Концепти традиционалног, модерног и постмодерног као позадина и рам слике ауторка објашњава појмове традиције, модерне и постмодерне и њихова значења у педагошко-дидактичкој теорији, уочавајући критичку постмодерну као посебан приступ који је потребно додати овој класификацији, како би се обухватила различита постојећа схватања педагошко-дидактичких проблема и обезбедили различити референтни оквири за сагледавање педагошких питања. У наставку, анализирајући схватања просветне политике, теоријско-методолошког заснивања педагогије, образовања у настави, наставног програма, наставних метода, ученика, школе и квалитета образовања кроз призму парадигматски различитих теоријских схватања (традиционализма, модерне, постмодерне и критичке постмодерне) ауторка ствара матрицу у којој је могуће сагледати различита схватања професије наставник. У другом поглављу које носи назив Неке актуелне слике о наставнику ауторка приказује различита схватања више слика о наставнику (наставник као рефлексивни практичар, као истраживач, као професија која учи и као лидер или херој) тумачећи их као део целовитог приступа педагошким проблемима, указујући на различите верзије сваке од ових слика и доводећи у везу различите варијанте појединих слика са парадигматски различитим схватањима педагошких питања. На тај начин јасно је показано да разумевање професије наставник не може бити независно од разумевања различитих других педагошких питања, да свака слика о наставнику добија значење тек унутар одређеног парадигматског оквира, односно унутар одређеног целовитог, комплексног и на одређеним вредностима заснованог погледа на педагошка питања као и на свет и односе у њему у целини. Такође је показано да занемаривање таквог целовитог виђења обесмишљава појединачна схватања професије, одузима им суштину и ускраћује им смисао и посебност. Треба истаћи да се монографија

„Слике о наставнику – између модерне и постмодерне“ Л.Радловић, у којој ауторка отвара бројна питања и дилеме у вези са схватањима различитих дидактички релевантних

проблема (програм, методе, концепције образовања у настави, ученик, наставник), с разлогом квалификује као извор из којег би могли да уче студенти - будући наставници и наставници који трагају за суштином своје професије, као и књига од које би могли да пођу сви они који су спремни да преиспитују и развијају своје разумевање педагошко-дидактичке теорије и праксе.

И остали радови, настали након њеног избора у звање доцента, показују да се Л.Радловић доследно и темељно бави значајним и крупним проблемима који се могу сврстати у две групе: 1. питањима квалитета образовања у настави и 2. питањима професије наставник и образовања наставника, као и везама између ове две групе питања.

У серији коауторских радова који су објављени у тематским зборницима националног карактера насталим као резултат рада на пројекту „Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања у Србији“ који реализује Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду:

- Приказани су и анализирани различити начини концептуализовања квалитета образовања који су присутни у савременој дидактичкој литератури, литератури о управљању квалитетом и документима водећих међународних организација које се баве питањима образовања (у раду објављеном коауторски са М. Митровић, **Начини разумевања и концептуализовања квалитета образовања у настави**, у: **Н. Качавенда Радић, Д. Павловић Бренеселовић и Р. Антонијевић (ур.) Квалитет у образовању**, Београд: ИПА, 2011: 135-155);
- Разматрана су питања начина испитивања квалитета образовања у настави, те је приказан портфолио као средство које може помоћи у евалуацији и самоевалуацији учења у настави и допринети субјектском положају ученика у образовању у начелу и у самом процесу евалуације (у раду објављеном коауторски са М. Станчић, **Портфолио као средство евалуације искуства учења у настави**, у **Ш. Алибабић, С. Медич и Б. Бодрошки Спарисос (ур.) Квалитет у образовању – изазови и перспективе**, Београд: ИПА, 2012: 259-283);
- Полазећи од анализе различитих начина концептуализовања квалитета образовања и тенденција у савременим приступима квалитету, те од резултата истраживања појединих аспеката наставе у Србији, истраживан је реформски одговор о грађењу квалитета наставе у актуелном контексту у Србији (у раду објављеном коауторски са М. Митровић, **Елементи за стратегију грађења квалитета наставе**, у **Д. Павловић Бренеселовић, Ж. Крњаја и Л. Радловић (ур.), Педагошки модели евалуације и стратегије развијања квалитета образовања**, Београд: ИПА, 2014: 141-160)
- Са становишта да разумевање квалитета у образовању мора да укључи перспективу актера и да о квалитету наставе можемо судити на основу података о раду наставника, истраживано је како наставници разумеју добро, а како типично деловање наставника у Србији (у раду објављеном коауторски са М. Митровић

Наставници и настава у нашим школама – перспектива наставника, у Е. Хебиб, Б. Бодрошки Спарису и А. Илић Рајковић (ур.) Истраживања и развој квалитета образовања у Србији – стање, изазови и перспективе, Београд: ИПА, 2015: 105-123).

Из ове групе радова могле би се издвојити следеће кључне идеје и сазнања: 1) Да квалитет образовања представља друштвено конструисан концепт, те да се у савременој литератури и просветној пракси могу препознати два дијаметрално различита дискурса квалитета, због чега је у евалуацији потребно експлицирати теоријско полазиште; 2) Да се процес сагледавања квалитета у дидактичкој теорији помера од квантитативних ка квалитативним аспектима квалитета и од независних показатеља који се тичу постигнућа ученика и економског напретка друштва, ка систему димензија и индикатора који се тичу показатеља који произилазе из хуманистичких вредности и вредновања целовитог развоја сваке индивидуе; 3) Да је, полазећи од савремених дидактичких радова, неопходно преиспитивање начина евалуирања квалитета наставе, те да се све чешће истиче значај праћења наставног процеса, а не само постигнућа, заснивање евалуације на интерпретативном и критичком приступу, те значај самоевалуације и партиципације свих учесника образовног процеса у евалуацији; 4) Да се у савременим дидактичким радовима све јасније наглашава контекстуална условљеност квалитета у образовању; 5) Да резултати више независних истраживања сведоче о неусаглашености квалитета наставе у Србији са савременим теоријским схватањима о квалитету и жељеним исходима образовања; 6) Да је у постојећем контексту у Србији начин на који већина наставника ради различит од начина на који они сами разумеју шта је добра настава. У овим радовима иде се и корак даље од дескрипције и интерпретације постојећег стања квалитета образовања у настави, те се трага за начинима који би могли довести до промене праксе. Полазећи од анализе дидактичке теорије и образовне праксе у Србији закључује се да за промену није довољно да наставници имају знања о савременим схватањима наставе и професије наставник, већ је потребно преиспитивање и преговарање значења квалитета наставе из перспективе различитих актера образовног процеса и предлаже се низ дугорочних и краткорочних мера које би могле представљати елементе за стратегију грађења квалитета на нивоу школе и на нивоу образовног система, а чији је заједнички именитељ: мењање парадигме која је у основи образовања у настави.

У раду *From glorifying method toward post-method stance: Searching for quality of teaching/learning* (објављеном коауторски са М. Станчић и М. Митровић, у М. Despotović, E. Hebib & B. Németh (Eds.) *Contemporary issues of education quality*, Belgrade: University of Belgrade, Faculty of Philosophy, Institute for Pedagogy and Andragogy; Pécs: University of Pécs, Faculty of Adult Education and HRD, 2013: 41-55) аутори полазе од става да разматрање и анализа промена у начину концептуализовања метода може водити разумевању промена у схватањима наставе и представљати једно од полазишта за разматрање квалитета образовања у настави. У фокусу поменутог рада су дидактичка терминологија релевантна за разумевање метода и различити начини концептуализовања

метода, а рад представља преглед и анализу односа метода са сродним дидактичким терминима (стратегије, приступи, технике) и приказ различитих начина концептуализовања метода (наставна метода, различите методе наставе као учења и подучавања, концепт пост-методе и методе схваћене као израза међусобног разумевања учесника у настави). Рад показује 1) Да је процес концептуализовања метода наставе и даље отворен и да актуелни дидактички тренутак можемо сматрати периодом редефинисања разумевања метода и односа према методама; 2) Да савремена дидактичка литература садржи модернистички, постмодернистички и критички концепт метода; 3) Да не постоји једнозначни одговор на питање шта одликује квалитетну наставу када су у питању методе и 4) Да су различите тенденције у разматрању наставних метода повезане са различитим критеријумима за разумевање квалитета наставе. На основу анализе разних схватања метода у настави, аутори истичу да не постоји један тачан одговор на питање о томе који метод је најбољи, већ две међусобно опречне тенденције у разматрању проблематике метода, из којих произилазе различити типови критеријума за разумевање квалитета наставе. Једна је тенденција са акцентом на глорификовању метода кроз неуморно трагање за „добрим“ – „квалитетним“ методама, при чему се примена одређене методе у настави сматра одликом квалитетне наставе. Друга тенденција је усмерена на напуштање концепта наставне методе у корист наставничког трагања за „добрим“ односом према методама, што подразумева перспективу да методе могу бити разноврсне и на различите начине добре, те да адекватност метода може бити сагледана само у контексту.

Проблематика наставних метода је тема преиспитивања и у радовима Зашто су наставне методе у нашим школама недовољно разноврсне (Настава и васпитање, 2011 (3): 367-377, коауторски са М. Митровић) и Разноврсност наставних метода у нашим школама (Настава и васпитање, 2014 (3): 451-464, коауторски са М. Митровић). Анализирајући различита савремена схватања наставних метода и полазећи од претпоставке да је однос према њима показатељ прихваћене концепције образовања и приступа настави, ауторке приступају истраживању квалитета наставне праксе у школама у Србији кроз емпиријско истраживање разноврсности наставних метода. Кључна питања на која се траже одговори су питања о томе које се методе срећу, колико су заступљене и на који начин су организоване у наставном процесу. Подаци су прикупљени посматрањем 354 наставна часа у школама различитих врста и нивоа образовања, током три школске године, у периоду од 2012. до 2014. године. Резултати показују да се у настави могу срести различите методе (око 20 метода), али је њихова заступљеност неуједначена, при чему доминирају они начини рада и организација метода на часу који су засновани на разумевању наставе као трансмисије знања. Највише се користи метода предавања (на око 70% часова), а она се у току часа најчешће јавља заједно са испитивањем у функцији понављања градива. Када се у настави користе наставне методе засноване на различитим савремене концепцијама образовања, оне најчешће представљају додатак и украс за час у коме доминирају начини рада засновани на трансмисији знања. На основу добијених

података ауторке закључују да је разноврсност начина рада на часовима у нашим школама мала и у нескладу са савременим тенденцијама у концептуализовању наставних метода, јер савремену дидактику карактерише увећавање броја метода у настави, пораст метода усмерених на ученике и метода које су усмерене различитим циљевима наставе и различитим стиливима учења ученика. Из анализе се још закључује да наставници знају за различите методе, али их не користе редовно, што потврђује оцену како за промену праксе није довољно обезбедити да наставници уче о разноврсним наставним методама.

Радови Л. Радуловић о наставнику и образовању наставника представљају истраживања теоријских приступа овој професији и проблема у образовању наставника, а заједничка им је усмереност савременим постмодерним и критичким конструктима какви су: рефлексивна пракса наставника, истраживања која реализују наставници, професионални развој наставника. Трагање за разумевањем професије наставник и адекватним образовањем ове професије представља истовремено и трагање за квалитетом наставе и рада наставника.

Полазећи од прихватања разумевања наставника као рефлексивних практичара, у раду Концепт приправништва наставника у светлу рефлексивне праксе, (Андрагошке студије, 2008 (2): 315-331, коауторски са В. Рајовић) ауторке разматрају импликације прихватања овог стајалишта за процес увођења наставника у посао, односно за рад наставника приправника и ментора. У раду се разматрају различити елементи концепције приправништва (функција и циљеви приправништва, улоге и активности приправника и ментора, принципи на којима се заснива учење приправника и ментора) из перспективе приступа наставнику као рефлексивном практичару, при чему се рефлексивност види и као одлика ментора, и као одлика приправника, и као одлика процеса увођења у посао. Овим се редефинише до тада прихваћена слика приправништва, према којој приправник учи од ментора како да ради и даље та знања примењује у пракси. Истовремено, концептуализује се приправништво као фаза у професионалном развоју који у целини одликује рефлексивност, а рад приправника и ментора се лоцирају у контекст школе као заједнице која учи.

Рад **Образовање наставника: заједнички проблеми и наше специфичности** (у: Ш. Алибабић и А. Пејатовић ур. **Образовање и учење претпоставке европских интеграција**, Београд: ИПА, Филозофски факултет, 2008., 231-245) представља приказ и анализу различитих типова образовања наставника и проблема у образовању наставника који се срећу у теоријским разматрањима и документима којима се преиспитује образовање наставника. Ауторка проналази да су проблеми концепцијске природе заједнички и типични за савремену теорију и праксу образовања наставника, док су проблеми организационе природе и пракса образовања наставника поље у коме су изражене специфичности наше средине (такви су, на пример: неповезаност између институција и појединаца значајних за образовање наставника, нерешено питање образовања и напредовања оних који образују будуће наставнике, недовољна друштвена брига за

образовање будућих наставника и сл.). Л. Радуловић уочава да је у наредним истраживањима потребно поћи даље од уочавања и дескрипције концепцијских проблема, истраживати образовање наставника на микро-нивоу, уз истовремено дубље разумевање концепцијских и организационих проблема у ширем просветном и друштвеном контексту. На овај начин ауторка повезује теоријску и практичну перспективу како у разматрању проблема образовања наставника, тако и у трагању за решењима тих проблема.

У раду Професионалне компетенције наставника: стандарди професионалних компетенција наставника – да ли су нам потребни и како да до њих дођемо (Андрагошке студије, 2010 (1): 161-170, коауторски са Н. Вујисић Живковић и А. Пејатовић) критички се преиспитује приступ наставнику преко стандардизације компетенција и отварају се питања о думетима и алтернативама овом приступу.

У самосталном раду Teacher research: From theoretically-conceptual framework to the practice landmarks (објављеном у тематском зборнику међународног карактера М. Despotović, Е. Hebib & В. Nemeth (Eds), Contemporary issues of education quality, Belgrade: Faculty of Philosophy, Institute for Pedagogy and Andragogy; Pécs: University of Pécs, Faculty of Adult Education and HRD, 2013: 439-453) ауторка представља различите начине концептуализовања појма истраживања која врше наставници, указујући на питања у вези са карактеристикама ових истраживања и на дилеме које се отварају. Појам истраживања наставника се повезује са појединим схватањима професије наставник и одређеним начинима разумевања епистемологије педагошких истраживања, након чега се, на основу анализе теоријских радова о истраживањима наставника, издвајају карактеристике добрих истраживања наставника. У раду се, такође, трага за смерницама које би требало следити с циљем да се наставници охрабре да постану истраживачи своје праксе. Поменуе смернице се проналазе у неговању истраживачког става наставника, приликама да наставници истражују питања која их занимају и да уносе измене у сопствену праксу, те у интегрисању истраживања, праксе и професионалног развоја наставника, што захтева не само промену појединачних наставника и њиховог образовања, већ и промену културе школе и образовног система у целини, односно промену положаја и улоге наставника у њима.

У радовима Различите концепције континуираног образовања наставника и стручних сарадника – изазов за педагоге (у Ж. Крњаја, Д. Павловић Бренеселовић, К. Поповић (ур.) Зборник радова са Националног научног скупа Педагог између теорије и праксе, Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије, 2013: 149-155) и From recognizing teachers' competences toward developing (pre) school as learning community (The Third International Interdisciplinary Scientific Conference: Methodical Days 2014, Kikinda: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača, 2015: 231-235) разматрају се питања образовања наставника и других запослених у образовању и истиче се значај парадигматског заокрета у схватању питања образовања

наставника. Елементи овог заокрета су: разумевање наставничке професије као аутономне и високоинтелектуане професије (на супрот техницизираном занимању), концепт професионалног развоја наставника (на супрот традиционалном академском образовању или тренингу), као и разумевање контекста у коме наставник делује као школе која је заједница која учи (на супрот разумевању школе као бирократизоване установе).

Рад Како наставници виде сарадњу са педагогом (коауторски са М. Станчић, у Н. Матовић, В. Спасеновић и Р. Антонијевић (ур.), Идентитет професије педагог у савременом образовању, зборник радова са националног научног скупа Јануарски сусрети педагога, Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, Институт за педагогију и андрагогију и Педагошко друштво Србије, 2014: 117-122) полази од идеје о значају професије наставник за сагледавање професије педагог и садржи приказ искустава наставника у сарадњи са педагогом. Анализирајући садржај одговора наставника на неколико питања отвореног типа у вези свог односа према педагогу, аутори проналазе да је велики број одговора наставника у којима су асоцијације на однос са педагогом негативне и у којима се не говори о искуству сарадње са педагогом којим су наставници задовољни. И у примерима сарадње које наставници сматрају позитивним искуством не превладавају она у којима се препознају одлике савременог педагошког схватања партнерске сарадње (заједничка активност наставника и педагога заснована на подели улога и одговорности, размени, равноправности, међусобном уважавању и поверењу, заједничкој сврси). Аутори стога закључују да добијена наставничка слика о педагогу може представљати полазиште за преиспитивање и развијање професије педагог у контексту савременог образовања, али и за боље разумевање школе и односа у њој.

У радовима Подршка ученицима за упис на факултет - шта можемо научити из искуства једног програма подршке (у С. Дубљанин, М. Митровић, В. Орловић (ур.), Зборник радова са Националног научног скупа Педагошки допринос унапређивању подучавања и учења, Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије, 2015: 36-40) и Промена положаја ученика у процесу оцењивања – пример активности вођења дневника (коауторски са Н. Живковић, у Л. Мишкељин, З. Шаљић, Ј. Миљковић (ур.), Национални научни скуп Вредновање у васпитно-образовном процесу, Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије, 2016: 103-107) Л. Радуловић се бави посебним питањима рада наставника у школи: питањима подршке ученицима из група које су подзаступљене на нивоу високошколског образовања и питањима праћења и оцењивања рада ученика кроз методе које омогућавају субјекатску позицију ученика у настави.

У објављеним радовима Л. Радуловић показује да познаје савремене проблеме наставе, те проблеме у вези са професијом наставник и образовањем наставника, да прати актуелну литературу о образовању наставника и савремену дидактичку литературу, да је спремна да преиспитује савремена теоријска и методолошка решења у истраживањима дидактичких проблема, те да отвара питања о значењу дидактичке теорије за праксу, као и

о значењу проблема у пракси за преиспитивање педагошко-дидактичке теорије. Својим публикацијама она доприноси: ширењу информација о релевантним научним кретањима у дидактици и нарочито у области образовања наставника, сагледавању проучаваних проблема из више теоријско-концептуалних перспектива и из угла различитих актера, уочавању проблема и преиспитивању значења како научних сазнања, тако и имплицитних знања и уверења којима је у великој мери обојена наша просветна пракса, те критичком преиспитивању дидактичке теорије и наставне праксе, посебно разумевању могућности и начина промене истраживаних феномена.

Педагошки рад Л. Радуловић карактерише рад са великим бројем студената различитих студијских група, на више студијских програма и у оквиру великог броја наставних предмета. Раду са студентима приступа студиозно и одговорно. Редовно одржава наставу и консултације, континуирано прати и развија програме предмета и унапређује квалитета наставе (кроз прилагођавање наставе потребама студената различитих студијских група, иновирање наставних метода и начина праћења студентског напредовања, организовање предавања гостујућих предавача, припремање хрестоматија текстова, радних и приручних материјала за студенте). Наставу заснива на интерактивном приступу, бирајући методе које доприносе оспособљавању студената да критички преиспитују наставну праксу, да је разумеју у контексту савремених дидактичких и педагошких теорија и актуелног школског и друштвеног контекста, да стичу и развијају свој професионални идентитет и да унапређују одговарајуће професионалне компетенције. Истраживачки приступа наставном процесу и на основу добијених података уноси промене у сопствени рад. Припрема се за консултације са студентима и кроз менторски рад доприноси квалитету студентских семинарских, завршних, дипломских и мастер радова, као и докторских теза.

О квалитету њеног рада у настави говори и податак да су студенти у процесу евалуације организованом на Факултету оцењивали њен рад на свим наставним предметима сваке године високим оценама: укупна просечна оцена на различитим предметима у последњих 5 година креће се од 4,12 до 5,00 (просечна оцена 4,75; просечна оцена школске 2015/16 - 4,76), при чему је још вишим оценама оцењивана њена припремљеност и интерактивност наставе коју организује. Велики број студената који бира изборне предмете у чијој реализацији учествује Л.Радуловић, јесте још један податак о квалитету њеног наставног рада.

О њеном педагошком раду и доприносу развоју научног подмлатка сведоче и следећи подаци: била је ментор или члан у комисијама за одбрану значајног броја одбрањених завршних, дипломских и мастер радова (ментор за 15 мастер, дипломских и завршних радова, од чега 9 одбрањених мастер радова на мастер студијама педагогије и мастер програму за образовање наставника предметне наставе на Филозофском факултету Универзитета у Београду), као и ментор или члан комисије за одбрану више докторских дисертација. Била је ментор у изради 2 одбрањене докторске дисертације кандидатима

који су након одбране докторске тезе запослени, односно у процедури су за избор у звање на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

Досадашњим научноистраживачким и педагошким радом Лидија Радуловић је значајно допринела разумевању актуелних питања дидактичке теорије и наставне праксе и савременом интердисциплинарном утемељењу образовања наставника. Она је, такође, допринела унапређивању наставе педагошко-дидактичких предмета у Центру за образовање наставника и наставе једног броја дидактичких предмета на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду. На основу свега изложеног, Комисија констатује да др Лидија Радуловић испуњава услове за избор у звање за које конкурише, те предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да је изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област Дидактика са методиком, са пуним радним временом, на одређено време од пет година.

Место и датум: Београд, 24. јануар 2017. године

Комисија:

др Мара Ђукић, редовни професор Универзитета у
Новом Саду у пензији

др Снежана Маринковић, редовни професор Учитељског
факултета у Ужицу, Универзитета у Крагујевцу

др Миомир Деспотовић, редовни професор на
Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског
факултета Универзитета у Београду

др Живорад Цветковић, ванредни професор
Универзитета у Београду у пензији

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Београду Ужа научна, односно уметничка област: Дидактика са методиком Број кандидата који се бирају: 1 Број пријављених кандидата: 1 Имена пријављених кандидата:
1. Лидија Радуловић

- О КАНДИДАТИМА

- Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: Лидија (Радомира) Радуловић
- Датум и место рођења: 20.06.1963., Београд
- Установа где је запослен: Филозофски факултет Универзитета у Београду
- Звање/радно место: доцент у Центру за образовање наставника
- Научна, односно уметничка област Дидактика са методиком

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

У Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду (основне студије педагогије)

У Место и година завршетка: Београд, 1987.

Мастер:

О Назив установе:

О Место и година завршетка:

О Ужа научна, односно уметничка област:

Магистеријум:

О Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду

О Место и година завршетка: Београд, 1994.

О Ужа научна, односно уметничка област: Педагогија.

Докторат:

- Назив установе: Филозофски факултет Универзитета у Београду

- Место и година одбране: Београд, 2007.

- Наслов дисертације: Образовање наставника за рефлексивну праксу

- Ужа научна, односно уметничка област: Дидактика са методиком.

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- 2008. избор у звање доцента (2012. реизбор)

- 1994. избор у звање асистента

- 1990 – избор у звање асистента приправника.

3) Испуњени услови за избор у звање ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР.

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	<u>Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода</u>	У последњих пет година просечне оцене на предметима које су студенти евалуирали крећу се од 4.12-5.00, просечна оцена : 4.75. На пример, просечна оцена 2015/16: 4,76; 2014/15: 4,79.
3	<u>Искуство у педагошком раду са студентима</u>	27 година искуства

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број менторстава / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Ментор за 9 одбрањених мастер радова, члан комисија за одбрану великог броја завршних академских и мастер радова.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Ментор за две одбрањене докторске дисертације; члан комисија за одбрану 4 докторске дисертације.

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, саопштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		

9	<u>Објављена два рада из категорије M20</u> Од <u>или пет радова из категорије M51 у последње</u> <u>периоду од последњег избора у звање</u> <u>из научне области за коју се бира.</u>	звање објавила: - 3 рада категорије M24, - 1 рад категорије M51. Такође је објавила 2 рада категорије M14.	Радуловић, Л., Митровић, М. (2014), Разноврсност наставних метода у нашим школама. Настава и васпитање, 63(3), 451-464. (M24) Радуловић, Л. Митровић, М. (2011). Зашто су наставне методе у нашим школама недовољно разноврсне, Настава и васпитање, Београд, , 60(3), 367-377. (M24) Радуловић, Л., Вујисић Живковић, Н., Пејатовић, А., (2010). Професионалне компетенције наставника – стандарди професионалних компетенција наставника - да ли су нам потребни и како да до њих дођемо, Андрагошке студије, 1, 161-170. (M24) Радуловић, Л., Рајовић, В. (2008). Концепт приправништва наставника у светлу рефлексивне праксе, Андрагошке студије, 2, 315-330. (M51) Radulović L. (2013). Teacher research: From theoretically-conceptual framework to the practice landmarks. In M. Despotović, E. Hebib & B. Nemeth (Eds), Contemporary issues of education quality (439-453). Belgrade: Faculty of Philosophy, Institute for Pedagogy and Andragogy; Pécs: University of Pécs, Faculty of Adult Education and HRD. (M14) Stančić, M., Mitrović, M. & L. Radulović (2013). From glorifying method toward post-method stance: Searching for quality of teaching/learning; in M. Despotović, E. Hebib & B. Nemeth (Eds.): Contemporary issues of education quality (41-55). Belgrade: Faculty of Philosophy, IPA, Pécs: University of Pécs, Faculty of Adult Education and HRD. (M14)
---	--	--	---

10	<u>Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту</u>	Од избора у последње звање: - Објавила 4 приручника; - Била координатор , руководилац или учесник у више међународних пројеката или програмских пакета. - Учествовала у научним пројектима које реализује Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета, а финансира Министарство надлежно за науку.	Објављени приручници: Радуловић, Л., ур. (2014). Школска пракса у образовању будућих наставника, Београд: ЦОН Филозофски факултет (уредник и коаутор). ISBN 978-86-6427-001-4 Павловић Бренеселовић, Д., Радуловић, Л. (2014). Интерактивна настава, Београд: ЦОН Филозофски факултет ISBN 978-86-6427-007-6 Bennett, M., Madigan, I., Raduloić, L., Miškeljin, L., (2013): Vodič za samovrednovanje u predškolskim ustanovama, Beograd: Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja i SOFRECO (50 strana + 46 strana prilozi). ISBN 978-86-7452-045-1 Крњаја, Ж., Мишкељин, Л., Радуловић, Л. Рајовић, В., Вранешевић, Ј. и др. (2009). Ментор и приправник, водич за наставнике, васпитаче и стручне сараднике, Београд: ЗУОВ, 127 стр. ISBN 978-86-87137-19-6 Руковођење и учешће у пројектима: Координатор међународног пројекта ТЕМПУС МАСТС (2013-2014); Члан Конзорцијума и координатор активности на Универзитету у Београду у оквиру међународног пројекта ТЕМПУС МАСТС (2010-2013); Руководилац програмског пакета „Пилотирање подршке ученицима средњих школа из маргинализованих група за упис на факултет“, у пројекту TEMPUS EQUIED (2012-2014); Експерт за самоевалуацију у међународном пројекту IMPRES, (2011-2013)
----	---	--	---

11	<u>Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање</u>	Од избора у последње звање објављене 2 самосталне монографије: -једна монографија - представља допуњен текст докторске дисертације, -једна самостална научна монографија.	Радуловић, Л. (2011). Образовање наставника за рефлексивну праксу. Београд: Филозофски факултет. (225 страна). ISBN 978-86-86563-84-2 Радуловић, Л. (2016). Слике о наставнику – између модерне и постмодерне. Београд: Филозофски факултет, Институт за педагогију и андрагогију и Центар за образовање наставника. (182 стране). ISBN 978-86-82019-96-1
12	<u>Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33</u>	Од избора у последње звање објављени: -2 рада категорије М31 - 4рада категорије М33	Radulović, L. (2015). From recognizing teachers' competences toward developing (pre) school as learning community, Competences of preschool teachers in knowledge society, The Third International Interdisciplinary Scientific Conference: Methodical Days 2014 (231-235). Kikinda: Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača. (M31) Рајовић, В. Радуловић, Л., (2010). Менторство у светлу рефлексивне праксе:перспектива инсајдера / Teacher mentoring in the light of reflective practice Approach: insiders' view. u M. Meri, (ed.), Unapređenje obrazovanja učitelja i nastavnika od selekcije do prakse / Promoting teacher education from intake system to teaching practice, I (11-17). Јагодина: Педагошки факултет (Međunarodna konferencija Promoting teacher education from intake system to teaching practice, Pedagoški fakultet Jagodina i TEMPUS CRTE Project, Jagodina, 19–20. 05. 2009.) (M31)

		Stančić, M., Radulović, L., Perišić, M. (2012). Fostering student teachers' self-reflectivity by using concept mapping, in M. Orel (ed.) International Conference »Modern Approaches to Teaching Coming Generation« (12-22). Ljubljana: EDUvision, 6-7.12.2012. (M33) Radulović, M., Radulović, L., (2012). Educational System and Sustainable Development: Research Opinions, in M. Orel (ed.) International Conference »Modern Approaches to Teaching Coming Generation« (459-471). Ljubljana: EDUvision, 6-7.12.2012. (M33) Радловић, Л, Станчић, М. (2011). Experiences in Keeping a Portfolio From the Perspective of Students – Future Teachers; in A. Pejatovic (ed.), Evaluation in Education in the Balkan Countries (613-617). Belgrade: IPA. (Међународна конференција „Evaluation in Education in the Balkan Countries“, BASOPED, Београд, 16.-18. 06. 2011). (M33) Радловић, Л. (2010). Евалуација активности студената као полазиште за развијање програма наставног предмета / Evaluating student learning as an agent for improving teaching in M. Meri (ed.), Unapređenje obrazovanja učitelja i nastavnika od selekcije do prakse II / Promoting teacher education from intake system to teaching practice II (203-213). Јагодина: Педагошки факултет. (Међународна конференција Promoting teacher education from intake system to teaching practice, Pedagoški fakultet Jagodina i TEMPUS CRTE Project, Jagodina, 19–20. 05. 2009.) (M33)
--	--	--

<u>13 Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.</u>	Од избора у последње звање објављена 4 рада категорије М63.	Радуловић, Л., Живковић, Н. (2016). Промена положаја ученика у процесу оцењивања – пример активности вођења дневника, у Л. Мишкељин, З. Шаљић, Ј. Миљковић (ур.), Национални научни скуп Вредновање у васпитно-образовном процесу, 25-26.09.2016. (103-107). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије. (М63) Радуловић, Л. (2015). Подршка ученицима за упис на факултет - шта можемо научити из искуства једног програма подршке, у С. Дубљанин, М. Митровић, В. Орловић (ур.), Зборник радова са Националног научног скупа Педагошки допринос унапређивању подучавања и учења, 5-6.06.2015. (36-40). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије. (М63) Радуловић, Л., Станчић, М. (2014). Како наставници виде сарадњу са педагогом, у Н. Матовић, В. Спасеновић, Р. Антонијевић (ур.), Зборник радова са Националног научног скупа Идентитет професије педагог у савременом образовању, 30-31.01.2014.(117-122). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије. (М63) Радуловић, Л. (2013). Различите концепције континуираног образовања наставника и стручних сарадника – изазов за педагоге, у Ж. Крњаја, Д. Павловић Бренеселовић, К. Поповић (ур.) Зборник радова са Националног научног скупа Педагог између теорије и праксе, 31.01.2013. (149-
---	--	--

			155). Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије. (М63)
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51		
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		

23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
<u>1. Стручно-професионални научних часописа допринос</u>	<u>1. Председник или члан уређивачког одбора или зборника радова у земљи или иностранству.</u> <u>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</u> <u>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</u> <u>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</u>
<u>2. Допринос академској и широј заједници</u>	<u>1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</u> <u>2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</u> <u>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</u> <u>4. Учесће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</u> <u>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</u>
<u>3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или</u>	<u>1. Руководићење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама</u> <u>2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или</u>

<u>уметности у земљи и иностранству</u>	<u>истраживача.</u> <u>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</u> <u>4. Учесће у програмима размене наставника и студената.</u> 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.
---	--

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

1. Стручно-професионални допринос

- Члан је редакције часописа Настава и васпитање (М24) од 2015.год.
- Један је од уредника тематског зборника националног значаја: Д. Павловић Бренеселовић, Ж. Крњаја и Л. Радуловић (ур.) Педагошки модели евалуације и стратегије развијања квалитета образовања. Београд: Филозофски факултет, ИПА, 2014.
- Рецензент је више прилога у часопису Зборник института за педагошка истраживања (2015. и 2016.) и једне монографске публикације у издању Института за педагошка истраживања у Београду. (Н. Половина, Ј. Павловић (ур.) Теорија и пракса професионалног развоја наставника, Београд: ИПИ).
- Била је члан програмског одбора више научних скупова националног значаја (Вредновање у васпитно-образовном процесу, 25-26.09.2016. Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије; Педагошки допринос унапређивању подучавања и учења, 5-6.06.2015. Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије; Идентитет професије педагог у савременом образовању, 30-31.01.2014. Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду, ИПА и Педагошко друштво Србије.)
- Била је ментор две одбрањене докторске дисертације на Филозофском факултету Универзитета у Београду, члан три комисије за одбрану докторских дисертација које су одбрањене (на Филозофском и на Машинском факултету Универзитета у Београду), ментор или члан великог броја комисија за израду и одбрану завршних и мастер радова на Филозофском факултету Универзитета у Београду.
- Сарадник је на пројекту „Модели процењивања и стратегије унапређивања квалитета образовања у Србији ” br. 179060, чији је носилац Институт за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

2. Допринос академској и широј заједници

- Била је члан Савета Филозофског факултета у више сазива (последње чланство 2012-2013) и члан Комисије за наставу у више сазива (последње чланство 2010-2012).
- Члан је Комисије за докторске студије у актуелном сазиву.

- Дугогодишњи је члан комисије за полагање Испита за лиценцу наставника предметне наставе Министарства надлежног за просвету. Била је члан више радних група Завода за унапређивање образовања и васпитања (Радна група за разраду програма менторства, Радна група за припрему и реализацију тренинга тренера за менторе, Комисија за припрему предлога за одобравање програма сталног стручног усавршавања наставника у више сазива).

- Члан групе наставника Филозофског факултета која је креирала и реализовала програм наставничког образовању високошколских наставника на Универзитету у Београду (Развој компетенција универзитетских наставника). Члан групе која је прилагодила и која реализује модул Високошколска дидактика у оквиру програма обуке за високошколске наставнике на Универзитету у Београду (TRAIN).

- Један је од организатора и наставника на програму целоживотног образовања „Образовање наставника предметне наставе,“ Центра за образовање наставника Филозофског факултета Универзитета у Београду.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

- Била је члан конзорцијума (2010-2013) и руководилац међународног пројекта ТЕМПУС МАСТС (2013-2014), који је реализовало 18 партнера (5 државних универзитета из Србије, 4 универзитета из ЕУ, Министарство просвете, Национални просветни савет, Национални савет за високо образовање, ЗУОВ, ЗВКОВ, невладине организације и два удружења наставника).
- Била је Руководилац програмског пакета „Пилотирање подршке ученицима средњих школа из маргинализованих група за упис на факултет“, у пројекту TEMPUS EQUIED (2012-2014).
- Била је ангажована као експерт за самоевалуацију у међународном пројекту IMPRES, који је подржала и финансирала ЕУ, а реализовао The Société Française de Réalisation, d'Études et de Conseil (SOFRECO) и Министарство просвете и технолошког развоја РС, 2011-2013.
- Била је члан комисије за одбрану докторске дисертације на Машинском факултету Универзитета у Београду (Милица Герасимовић: Прилог развоју методологија предвиђања и одлучивања применом вештачких неуронских мрежа, докторска дисертација одбрањена на Машинском факултету Универзитета у Београду, 2012.године)
- Члан је или сарадник више домаћих и међународних невладиних професионалних организација из области васпитања и образовања: Balkan Society for Pedagogy and Education (BASOPED) - Thessaloniki, Grčka; European Society for Research on the Education of Adults (ESREA)- Linköping, Švedska.
- Боравила је на више краћих студијских боравака на универзитетима Helsinki – Финска (2007, 2010), Roehampton (2012) i Bath Spa (2013) - UK, Марибор – Словенија (2013).

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Досадашњим научноистраживачким и педагошким радом Лидија Радуловић је значајно допринела разумевању актуелних питања дидактичке теорије и наставне праксе и савременом интердисциплинарном утемељењу образовања наставника. Она је, такође, допринела унапређивању наставе педагошко-дидактичких предмета у Центру за образовање наставника и наставе једног броја дидактичких предмета на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду. На основу свега изложеног, Комисија констатује да др Лидија Радуловић испуњава услове за избор у звање за које конкурише, те предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да је изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област Дидактика са методиком, са пуним радним временом, на одређено време од пет година.

Место и датум: Београд, 24.01.2017.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Мара Ђукић, редовни професор Универзитета у Новом Саду у пензији

др Снежана Маринковић, редовни професор Учитељског факултета у Ужицу, Универзитета у Крагујевцу

др Миомир Деспотовић, редовни професор на Одељењу за педагогију и андрагогију Филозофског факултета Универзитета у Београду

др Живорад Цветковић, ванредни професор Универзитета у Београду у пензији

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Лидија Радуловић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 20.01.2017.

(др Лидија Радуловић) с.р.